

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Кж-62/05
Бања Лука, 14.06.2005. године**

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Икановић Вељка, као предсједника вијећа, те Бужанин Обрена и Микеш Горане, као чланова вијећа, уз учешће записничара Рибих Софије, у кривичном предмету против оптуженог З.Р., због стицаја кривичних дијела убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, и кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 169. став 1. истог Закона, одлучујући о жалбама Окружног тужиоца у Источном Сарајеву и браниоца оптуженог, адвоката Д.Б. из С., изјављених против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву, број: К-3/04 од 24.01.2005. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству оптуженог и његовог браниоца и Републичког тужиоца С.Б., дана 14.06.2005. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се као неосноване, жалбе Окружног тужиоца у Источном Сарајеву и браниоца оптуженог З.Р., те се потврђује пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву, број: К-3/04 од 24.01.2005. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву, број К-3/04 од 24.01.2005. године оглашен је кривим З.Р., због стицаја кривичних дијела убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 година и 6 мјесеци, након што су му претходно за свако од наведених дјела утврђене казне затвора, и то: за кривично дјело убиство казна затвора у трајању од 13 година и за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја и експлозивних материја казна затвора у трајању од 8 мјесеци. У изречену казну затвора оптуженом је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 05.12.2003. године, па надаље. Истом пресудом је одбијена оптужба због кривичног дјела угрожавање сигурности из члана 169. став 1. Кривичног закона Републике Српске. Оштећени су са имовинско-правним захтјевом упућени на парницу, а одређено је да се о трошковима поступка одлучи посебним рјешењем.

Против те пресуде жалбу су благовремено изјавили Окружни тужилац Источно Сарајево због одлуке о кривичној санкцији с приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању, те бранилац оптуженог, такође, због одлуке о кривичној санкцији, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи у погледу о висини казне и оптуженом изрекне казна затвора у краћем трајању.

Одговори на жалбе нису поднесени.

На сједници другостепеног вијећа овог суда Републички тужилац је остао код изјављене жалбе Окружног тужиоца у Источном Сарајеву и приједлога у тој жалби, а бранилац оптуженог је такође остао код изјављене жалбе због одлуке о казни и приједлога за преиначење пресуде изрицањем оптуженом казне затвора у краћем временском трајању, те поставио захтјев да се оптужени ослободи трошкова кривичног поступка.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 312. ЗКП-а, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Оправдано жалба браниоца замјера првостепеној пресуди да није узела у обзир све олакшавајуће околности од значаја за одмјеравање казне оптуженом за почињена кривична дјела, када нису цијењени степен урачунљивости (смањене способности схватања дјела и смањене могућности управљања поступцима), те инвалидност малодобне кћерке оптуженог у оквиру околности које карактеришу личне и породичне прилике оптуженог. Такође је правилно становиште те жалбе, и у том смислу оправдан приговор побијаној пресуди, да друштвена опасност дјела посматрана кроз запријећену казну нема карактер отежавајуће околности, јер запријећена казна као детерминанта друштвене опасности дјела представља законски оквир у коме суд, у правилу, одмјерава казну узимајући у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности које карактеришу личност извршиоца дјела и околности под којима је дјело почињено, руководећи се при томе сврхом кажњавања.

Међутим по оцјени овог суда, наведене олакшавајуће околности те околности олакшавајућег карактера на које се пресуда позива у образложењу (млада старосна доб и породичност оптуженог који је отац двоје малодобне дјете), посматране у међусобној повезаности, те у вези са отежавајућим околностима које је првостепени суд нашао на страни оптуженог а које жалба тужиоца апострофира (уз приговор да је подцијењен њихов значај), долазе до изражаја у појединачно утврђеним казнама оптуженом и изреченој јединственој казни затвора од 13 година и 6 мјесеци, када се има у виду прописана казна затвора за кривична дјела за које је оптужени оглашен кривим првостепеном пресудом.

Дакле, када се да одговарајући значај свим наведеним олакшавајућим околностима и правилним вредновањем отежавајућих околности које прате начин извршења дјела и околности које карактеришу личност оптуженог (вишеструка ранија осуђиваност, испољена нарочита упорност и одлучност при извршењу дјела које су ближе конкретизоване у образложењу побијане пресуде), изречена јединствена казна затвора, и по оцјени овог суда,

представља потребу и довољну мјеру казне да би се остварила сврха кажњавања у свим њеним сегментима.

Из наведених разлога тврдња жалбе тужиоца о преблагости изречене јединствене казне затвора и супротна тврдња жалбе браниоца о престогаости те казне се не могу прихватити као основане, јер пропусти у оцјени околности од значаја за одмјеравање казне на које је указано овим рјешењем, у коначном, нису имали негативног одраза на законитост и правилност одмјеравања казне оптуженом и изрицање јединствене казне, коју као адекватну казну тежини почињеног дјела и степену кривичне одговорности оптуженог прихвата и овај суд.

Ради изнијетог жалбе тужиоца и браниоца оптуженог су одбијене као неосноване а на основу члана 319. ЗКП-а.

Како је побијаном пресудом одређено да ће се о трошковима поступка одлучити посебним рјешењем првостепеног суда, и у том дијелу првостепена пресуда жалбом браниоца оптуженог није побијана, то захтјев браниоца оптуженог изнесен на сједници вијећа овог суда, за ослобађање оптуженог од трошкова кривичног поступка, који излази из означеног жалбеног оквира, није узет у обзир приликом преиспитивања првостепене пресуде по изјављеној жалби сходно одредби члана 312. ЗКП-а.

Записничар
Рибих Софија

Предсједник вијећа
Икановић Вељко

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарне
Братић Душанка